

Βενεότητός του ἠγάπησε τὸν μοναχικὸν βίον, καὶ ἔγινεν ἠγούμενος εἰς ἓνα μοναστήριον, πρότερον ὢν διάκονος τῆς ἐν Βέσση Εκκλησίας, ὅπου εἰς μίαν μεγάλην ἔλλειψιν σίτου, ἔκαμε πολλὴν βοήθειαν εἰς τοὺς πτωχοὺς. Κατεγίνετο δὲ εἰς ὅλην του τὴν ζωὴν, εἰς προσευχὴν, μετὰ καὶ μελέτην τῆς γραφῆς. Κατὰ τὸν Ιερώνυμον, φαίνεται ὅτι ἀπέθανε τὸ 378. Μ. Χ. ἐπὶ τοῦ Αυτοκράτορος Οὐλέντος. Σώζονται πολλὰ συγγράμματά του εἰς τὰς διαλέκτους, Συριακὴν, Ἑλληνικὴν, καὶ Λατινικὴν, τὰ ὅποια εἶναι ἀκδεδομένα τὸ 1732, καὶ 1746.

ΕΦΡΑΪΟΣ, μαθητὴς τοῦ Πλάτωνος, ἀπὸ τὴν Εὐβοίαν, ἐχθρὸς Φιλίππου τοῦ

Μακεδόνο. Οτε ὁ Φίλιππος ἐκυρίευσεν τὴν πατρίδα του, διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὸν κίνδυνον τῆς ἐκδικήσεως, αὐτοχειρίσθη. Δημ.

ΕΧΕΚΛΟΣ, υἱὸς τοῦ Αἰθήνορος, φανευθεὶς ὑπὸ τοῦ Αχιλλέως, εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Τρωάδος. Ομ.

ΕΧΕΤΟΣ, Βασιλεὺς τῆς Ηπειροῦ, υἱὸς τοῦ Εὐχένορος καὶ τῆς Φλεγένας. Οὗτος εἶχε θυγατέρα ὀνόματι Μετόπην, ἣ ὅποια ἠπατήθη ὑπὸ τινος αἰχμαλώτου, καὶ ὁ σκληρὸς πατὴρ της καὶ ἀπάνθρωπος τὴν ἐτύφλωσε· τὸν δὲ αἰχμάλωτον στρατιώτην καλέσας, ἔκοψε τὰ αἰδιά του. Τέλος δὲ ἀπομανεὶς, κατέκοψε καὶ τὰς ἰδικὰς του σάρκας.

Z

ΖΑΔΡΙΑΔΗΣ, Σατράπης τοῦ βασιλέως Αντιόχου τοῦ μεγάλου, τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας· μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ Αντιόχου, ἔγινεν ἀνεξάρτητος, καὶ ἐσύστησεν ἴδιον βασίλειον, βοηθούμενος ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων.

ΖΑΚΥΝΘΟΣ, υἱὸς τοῦ Δαρδάνου, ὅστις λέγεται ὅτι ἔκτισε τὴν πόλιν Ζάκυνθον, ἐπὶ τῆς ὀμωνύμου νήσου. Πaus. Αρχ. 24.

ΖΑΔΕΥΚΟΣ, περίφημος νομοθέτης τῶν Λοκοῶν· ἔζη τὸ 500. Π. Χ. ἐστὶν μαθητὴς τοῦ Πυθαγόρου, ἔθεσε νόμον νὰ τυφλόνουν τὸν μοιχόν. Ο υἱὸς του ἔπεσεν εἰς αὐτὸ τὸ ἔγκλημα, καὶ ὁ λαὸς κινούμενος εἰς συμπάθειαν, ἐζήτην νὰ τὸν συγχωρήσῃ, αὐτὸς ὁμῶς θέλων νὰ ἐκτε-

λεσθῆ ἢ ἀπόφασις τοῦ νόμου, ἐμοίρασε τὸ ἔγκλημα, καὶ διέταξε νὰ εὐγάλωσι τὸν δεξιὸν ἰδικόν του ὀφθαλμόν, καὶ τὸν ἀριστερόν τοῦ υἱοῦ του· διὰ νὰ ἀποδείξῃ μὲ τοῦτο, ὅτι εἶναι καλὸς πατὴρ, καὶ καλὸς νομοθέτης· ἐμπόδισεν ἀκόμη τὰς γυναῖκας ἀπὸ τοῦ νὰ πίνουν κρασίον, ἐκτὸς ἐκείνων, ὅσαι εἶναι διωρισμέναι ἀπὸ ἱατροῦς.

ZAMÁNHES Βερνάδος, ἑνδοξὸς γραμματικὸς, καὶ ποιητὴς Λατίνος. Οὗτος συνέγραψε διάφορα ποιήματα. Ἐγεννήθη εἰς τὴν Ραγουζαν, πόλιν τῆς Δαλματίας. ἔζη εἰς τὸν δέκατον ὀγδοὸν αἰῶνα. Μ. Χ.

ZÁMOΛEIS, κατὰ γένος ἀπὸ τῶν Γέ-

τας. Εδιδάχθη τὴν Μαγικὴν, καὶ τὰ μυστήρια τῶν δογμάτων τοῦ Πυθαγόρου. Εθαυμάσθη ἀπὸ τοὺς Αἰγυπτίους, καὶ ἀπὸ τοὺς Γέτας· διότι προεῖπε πολλά, μετὰ τὸν θάνατόν του, τὸν ἐσέβοντο ὡς θεόν. Ο Ἰουλιανὸς ἀναφέρει, ὅτι τὸ ἔθνος τῶν Γετῶν ἦτο πολυμικώτατον· διότι ὁ Ζάμολξις τοὺς ἐλεγεν ὅτι, ὅσοι ἀποθνήσκουσιν εἰς πόλεμον, δὲν ἀποθνήσκουν, ἀλλὰ μεταικοῦν, διὰ τοῦτο καὶ ἐπολέμων ἐκουσίως μὲ περισσοτέραν προθυμίαν. Ἦτο δὲ καὶ νόμος εἰς αὐτοὺς, τὰ νὰ σφάζωσι τὰς γυναῖκας μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός, παίζοντες τὴν Κιθάραν. Ο Ἡρόδοτος λέγει ὅτι ρίπτουσι παγίδας τεξέοντες πρὸς τὰ ἄνω, ἐναντίον τῆς βροντῆς καὶ ἀσραπῆς, διὰ νὰ φοβήσουν τὸ θεῖον· καὶ ὁ Ζάμολξις ἐχρημάτισε δούλος τοῦ Πυθαγόρου.

ZAMÓSKHΣ, Ἰωάννης, μέγας Καγκελάριος, καὶ ἀρχηγεράτης τῶν στρατευμάτων τῆς Πολωνίας. Ο Στέφανος Βατόρης Πρίγγιψ τῆς Τρανσυλβανίας, καὶ βασιλεὺς τῆς Πολωνίας, τὸν ἔδωκε τὴν ἀνεψιάν του διὰ σύζυγον τὸ 1580. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Στεφάνου, ἐκλέχθη βασιλεὺς, ἀλλ' αὐτὸς μὲ γενναϊότητα τὸ ἀπέβαλε, διὰ νὰ ἐκλέξουν τὸν Σιγισμούνδον Πρίγγιπα τῆς Σβεκίας· ἀπέθανε τὸ 1605, εἰς ἡλικίαν 65. χρόνων.

ZAMPIÉHΣ Δομένικος, Ἰταλὸς ἀπὸ τὴν Βολονίαν, κάλλιστος ζωγράφος. Ἀπέθανε τὸ 1641. Μ. Χ.

ZANÓTHΣ Εὐστάθιος, Ἰταλὸς ἀπὸ τὴν Βολονίαν, μαθηματικὸς περίφημος, καὶ ἕριστος ἀστρονόμος, οὗτος ἔκαμε τὸ ἡλιακὸν ὥρολόγιον μέσα εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἀγίου Πατρονίου εἰς τὴν Βολονίαν. Ἀ-

πέθανε τὸ 1782. Μ. Χ.

ZÁΠHΗ, Φκουσίνα, θυγάτηρ τοῦ περιφήμου ζωγράφου Μαράτση, καλλιτέρα ποιήτρια. Ἀπέθ. 194, Μ. Χ.

ZÁΠHΣ Ἰωάννης, Ἰταλὸς ποιητῆς, καὶ θεμελιωτῆς τῆς Ακαδημίας εἰς τὴν Ρώμην. Ἀπέθ. τὸ 1719. Μ. Χ.

ZÁPKOΣ Γουζάλδος· οὗτος πρῶτος τὸ 1420. ἀνεκάλυψε τὴν νῆσον τὴν ὀνομαζομένην Μαδέρα, εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν Ωκεανὸν, ἔπειτα καὶ ἄλλα μέρη, τὰ ὁποῖα ἔδωκαν μεγάλην τιμὴν, καὶ ἀναρίθμητα κέρδη εἰς τὴν Πορτογαλίαν.

ZAPÁINHΣ Ἰωσήφ, ἔνδοξος συγγραφεὺς τῆς μουσικῆς, ἔχουσι μεγάλην ὑπόληψιν αἱ ἁρμονικαὶ ἀποδείξεις του. Ἀπέθ. τὸ 1599. Μ. Χ.

ZACHARÍAS, ὁ Μιτυλήνης ἐπίσκοπος. Ἦκουσε πρῶτον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὴν φιλοσοφίαν, ὅπου ἐγνωρίσθη καὶ μετὰ τοῦ Ἀμμωνίου τοῦ Ερμαίου, ἀπελθὼν ἔπειτα εἰς Βηρυττόν, ἐνῆ ἦτο περίφημον σχολεῖον τῆς νομικῆς, ἐσπούδασε τὰ νομικά, καὶ μετήρχετο αὐτοῦ τοῦτο τὸ ἐπάγγελμα· διὸ ἐκλήθη καὶ σχολαστικός. Ἦτο παρὼν καὶ εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει γενομένην σύνοδον τὸ 536. Θέλουσι ὅτι εὐρέθη καὶ εἰς τὴν πέμπτην σύνοδον τὸ 553. ὅτε ἐκλεξε καὶ τὸν διάδοχόν του. Ἐκ τῶν συγγραμμάτων του ἐσώθησαν δύο. ἓνας διάλογος. Ἀμμώνιος μεθ' ἐνὸς μαθητοῦ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φιλοσόφου, καὶ ἕτερος κατὰ τῶν Μανιχαίων, πρὸς Ἰουστινιανὸν τὸν αὐτοκράτορα, ὅσις ἐξεδόθη Λατινισί εἰς Λειψίαν καὶ Παρίσια.

ZACHARÍAS, ἐκ φυλῆς Λευῖ, γεννηθεὶς εἰς Γαλαὰδ, καὶ καταγόμενος ἀπὸ τοὺς Χαλδαίους, ἐπροφήτευσεν πολλὰ.

καὶ ἀπέθανε, φθάσας εἰς γῆρας βαλὺ. Τούτου ἡ προφητεία τάσσεται ὀγδόη μεταξύ τῶν ἐλασσόνων προφητῶν.

ΖΑΧΑΡΙΑΣ, Καλλιέργος, ἀπὸ τῆν Κρήτην ἐσύστησεν εἰς τὴν Βενετιαν Ἑλληνικὴν τυπογραφίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐτύπωσε τὸ μέγα ἐτυμολογικόν, τοῦ ὁποίου ὁ συγγραφεὺς εἶναι ἄγνωστος· καὶ προσέτι τὸ ὑπόμνημα τοῦ Συμπληκίου εἰς τὰς κατηγορίας τοῦ Ἀριστοτέλους τὸ 1499. Ἐτύπωσε καὶ εἰς τὴν Ρώμην τὸν Πίνδαρον, τὸν Θεόκριτον, καὶ τὸν Βαρῖνον, τὸ 1523.

ΖΕΥΞΙΔΑΜΟΣ ἢ Ζευξίδημος, υἱὸς τοῦ Δεωτυχίδου, καὶ πατὴρ τοῦ Ἀρχιδάμου βασιλεῖως τῆς Σπάρτης. Ἡρόδ. 71.

ΖΕΥΞΙΠΠΗ, μήτηρ τοῦ Πριάμου, Ἁλκιάν.

ΖΕΥΞΙΠΠΟΣ, Σπαρτιάτης, καὶ ἔφορος τῆς πατρίδος του, κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς 89 Ὀλυμπ. Ξενοφ.

ΖΕΥΞΙΠΠΟΣ ἀπὸ τὴν Ἡράκλειαν, ἔνδοξος ζωγράφος, ὅστις κατέκρησεν εἰς τὰς Ἀθήνας. Πλάτ.

ΖΕΥΞΙΣ, Ἕλληνας, ἔνδοξος καὶ περιφημότετος ζωγράφος τῆς ἀρχαιοτητος· ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἡράκλειαν· ὑπερέβη τὸν Ἀπολλόδωρον εἰς τὴν τέχνην· ἐφῆρε τὸν τρόπον τοῦ νὰ ζωγραφίζωσι τὰς σκιάς τῶν εἰκονιζομένων σωμάτων. Ἦτον ἐπιτηδειότατος κατ' ἐξοχὴν εἰς τὰ χρώματα, εἶχε ζωγραφῆσαι τὴν εἰκόνα μιᾶς Ἑλένης ὠραιότατης, ἢ καλλητέρα εἰκῶν, τὴν ὁποίαν ἐζωγράφισεν, ἦτον ἐκείνη τοῦ Ἡρακλέους, ὅστις εὕρισκόμενος εἰς τὴν κούριάν του ἐπνευγε τοὺς ὄφεις· καὶ μίαν ἑτέραν ἐνός ἀθλητοῦ· ὑποκάστω ταύτης τῆς εἰκόνοσ ἐγράφε διὰ σί-

χου τρόπον τινα, ὅτι ἤθελεν ἐξελεχθῆ ἢ ἀναξιοτήσ ἐκεῖνου, ὅστις ἤθελε δοκιμάσει νὰ τὸν μιμηθῆ· ὁ θάνατόσ του ἐσάθη τοιοῦτοσ· εἶχε ζωγραφίσει μίαν γυναῖκα γραῖαν, τῆσ ὁποίας τὴν μίμησιν ἐπέτυχε τὸτον καλά, ὥσε ἀφοῦ τὴν ἐτελείωσε ἄρξισε καὶ ὁ ἴδιος νὰ γελᾷ, καὶ ἀπὸ τὸν ὑπερβολικὸν γέλωτα ἔμεινε νεκρός τὸ 400. Π. Χ. Πρὸσ δὲ τοῖσ ἄλλοισ αὐτοῦ ἀριστουργήμασι λέγεται, ὅτι κατεσκεύασε καὶ σαφύλασ, καὶ τὰς ἐχρωμάτισε τόσοσ προσφυῶσ εἰς τὸ φυσικόν, ὥσε τὰ πτηνὰ ἀπατώμενα ἐπεκάθηντε ἐπ' αὐτάσ διὰ νὰ λάβουν τροφήν, ὅθεν ἐκουχᾶτε καὶ πρὸσ τὸν Ἀπελλῆν διὰ τὸ ὑπερβάλλον τῆσ τέχνησ του· φιλοτιμηθεῖσ ὁ Ἀπελλῆσ ἐζωγράφησε καὶ αὐτόσ εἰκόνα, ἣτις ἐφαίνετο καλυπτομένη ἀπὸ λεπτόν ὕφασμα, ἐπροσκάλεσε τὸν Ζεῦξιν διὰ νὰ τὴν ἰδῆ, ὅστις ἐλθὼν ἐκίνησε τὴν χεῖρά του πρῶτον εἰς τὴν εἰκόνα, διὰ νὰ τὴν ἀφαιρέσῃ τὸ δοκῶν κάλυμμα· διὰ τὸ ὁποῖον ἐνεκρίθη ὁ Ἀπελλῆσ νικητήσ· καθότι ὁ μὲν, ἠπάτησε ζῶα, ὁ δὲ Ἀπελλῆσ, τὸν περίφημον ζωγράφον.

ΖΕΪΣ βασιλεὺσ τῆσ Κρήτησ, καὶ νομοθετήσ, οὗτοσ ἤρπασε τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τὴν Φοινίκην, τὴν θυγατέρα τοῦ Ἀγήνοροσ, καὶ τὴν ἔφερεν εἰς τὴν Κρήτην, μὲ τὴν ὁποίαν ἐγέννησε τεσσαρα παιδία, Μίνωα, Ραδάμανθυν, Δίακόν, καὶ Σαρπηδόνα.

ΖΗΘΟΣ καὶ Ἀμφίων, μυθολογοῦσιν, ὅτι ἐτείχισαν τὰσ Θήβασ μὲ τὴν κιθάραν· διότι ἀπὸ τὴν ἀρμονίαν τῆσ κιθάρασ, ἀνέβαινον αἱ πέτραι μόναι των ἐπάνω εἰς τὰ τείχη τῆσ πόλεωσ καὶ ἐκτίζοντο. Ἡ ἀλήθεια τῆσ ἱστορίας ἦτον, ὅτε

αὐτοὶ καὶ οἱ δύο Θηβαῖοι ἐχρημάτισαν ἄριστοι κιθαρῳδοί, καὶ διὰ μισθὸν πρὸς τοὺς κτίσας ἔπαιζαν τὴν κιθάραν, καθότι οἱ ἄνθρωποι τότε δὲν εἶχον χρήματα· ὅθεν ὅσις ἤθελε νὰ ἀκούῃ τὴν κιθάρα των, ἤργάζετο εἰς τὰ τεῖχη τῶν Θηβῶν.

ΖΗΝΟΒΙΑ, Βασίλισσα τῆς Παλμύρας πόλεως τῆς Συρίας, ἐστὶν μία ἀπὸ τὰς ἐνδοξοτέρας γυναῖκας, αἱ τινες παρέλαβον τὸ σκῆπτρον ἐπιδάχθη τὰς ἐπιστήμας ἀπὸ τὸν περίφημον Λογγῖνον. Ἦτον ὠραία, τιμιά, σώφρων, καὶ εὐτολμος· τὸ 364. ἐκηρύχθη Αὐγούσα, ἀπὸ τὸν Γαλιέλμον· μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός τῆς ἐβασίλευσε μὲ δόξαν καὶ ἐξουσίαν, ἐκυρίευσεν τὴν Συρίαν καὶ τὴν Αἴγυπτον, ἔπειτα ἐνικήθη ἀπὸ τὸν Αὐρηλιανὸν, τὴν ὁποίαν ἐσειλεν εἰς τὴν Γώμην διαθρίαμβον,

ΖΗΝΟΒΙΟΣ, ἢ Ζηνόδωρος, σχολαστικός καὶ παροιμιογράφος. Ἐζη τὸ 200. Μ. Χ. συνέγραψεν ἐπιτομὴν παροιμιῶν εἰς βιβλία 3. ἐξεδόθη εἰς τὴν συλλογὴν τῶν παροιμιογράφων τοῦ Σχόττου.

ΖΗΝΟΔΟΤΟΣ, ὁ Εφέσιος, ἔζη τὸ 280. Π. Χ. ἐχρημάτισε πρῶτος ἐπιστάτης τῆς βιβλιοθήκης εἰς τὴν Αλεξάνδρειαν, καὶ θεμελιωτὴς τῆς πρώτης γραμματικῆς σχολῆς. Οὗτος ἐξέδωκε τὸν Ὀμηρον, ἀλλὰ κατὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ Εὐσταθίου, ὁ ἐκδότης ἦτον ἐλλειπῆς ποιητικοῦ αἰσθήματος, ὅθεν καὶ ὑπέπεσεν εἰς πολλὰς παρεκτροπὰς.

ΖΗΝΟΔΟΤΟΣ, Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός· συνέγραψε πρὸς Πλάτωνα περὶ θεῶν, περὶ τῆς Ὀμηρικῆς συνηθείας, περὶ τῆς Ἡσιόδου θεογονίας, καὶ ἄλλα πολλά.

ΖΗΝΟΔΩΡΟΣ, περίφημος ἀγαλματοποιός· ἔζη ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Νέρωνος, τοῦ ὁποίου κατεσκεύασεν ἓνα κολλοσσαῖον ἀνδριάντα, θαυμαζόμενος ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἱστορικῶν. Πλίν.

ΖΗΝΟΘΕΜΙΣ, Στωϊκὸς φιλόσοφος. Λουκ. καὶ ἕτερος πλοίαρχος ἐκ τῆς Μασσαλίας.

ΖΗΝΩΝ, υἱὸς Διοσκορίδου, φιλόσοφος Σιδώνιος, ἐχρημάτισε μαθητὴς Χρυσίππου τοῦ Περσέως, φιλοσόφου Στωϊκοῦ.

ΖΗΝΩΝ, Απόστολος, ἐγεννήθη εἰς τὴν Κρήτην τὸ 1669. ἐνδοξὸς δραματικὸς ποιητής, καὶ περίφημος γραμματικός· ἐσύνθεσε διάφορα ποιήματα, τὰ ὁποῖα ἔλαβον μεγάλην ὑπόληψιν. Ἀπέθανεν εἰς τὴν Βενετίαν τὸ 1751.

ΖΗΝΩΝ ἀπὸ τὴν Ελαίαν, πόλιν τῆς Ἀσίας, ἐφευρετὴς τῆς διαλεκτικῆς, ἐστάθη μαθητὴς τοῦ Παρμενίου, ἰδὼν μίαν ἡμέραν ἓνα τύραννον εἰς τὴν πατρίδα του, ὄρμησεν ἐναντίον του, ἐθανατώθη δὲ ἔπειτα μὲ σκληρὰς βασάνους, χωρὶς νὰ ὁμολογήσῃ κανένα ἀπὸ τοὺς συνωμότας του· τὸ 520. Π. Χ.

ΖΗΝΩΝ, ἐνδοξὸς φιλόσοφος, ἀπὸ τὴν Κύπρον, ἐστάθη ὁ θεμελιωτὴς τῆς Στωϊκῆς Αἰρέσεως· οὗτος πρότερον ἐμπορεύετο, εἰς τὴν θάλασσαν· ταξειδεύων δὲ ποτε ὑπεχρεώθη ἀπὸ κακοῦς καιροῦς, νὰ ἀράξῃ εἰς τὸν λιμένα τῶν Ἀθηνῶν, διατρίβων δὲ ἐκεῖ, ἀπεφάσισε ν' ἀφήσῃ τὸ ἐμπόριον, καὶ νὰ σπουδάσῃ τὴν φιλοσοφίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνεφάνη περίφημος· ὅθεν ἐσυνείθηξεν νὰ λέγῃ ὅτι, τότε μόνον ἐταξειδεύετε καλῶς, ὅτε ὑπέπεσεν εἰς τὴν πικρίαν τῶν κακῶν καιρῶν. Οὗτος ἐδόξαζεν ἓνα μόνον θεόν. Ἀπίθα-

το 264. Π.Χ.

ΖΗΣΚΑΣ, Ιωάννης από την Τούρνα-
βον, μαθητής του Ιωάννου, και του Γη-
ραλέμου από την Πράγαν πόλιν της
Βοεμίας, τους οποίους έκαυσαν εις την
Κωνσταντίαν, δια προσταγής του συμβου-
λίου το 1420. Επολέμησε με τον αυτο-
κράτορα Σιγισμόνδον, και ενίκησε. Το
1421, έχασε τον ένα του οφθαλμόν εις
έναν πόλεμον, δια τουτο επωνομάσθη Ζήσ-
κας, δηλαδή τυφλός από τον έναν οφ-
θαλμόν. Το 1423, έχασε και τον άλλον,
και μόλα ταύτα δεν έπαυσε τους πο-
λέμους. Απέθανε δε το 1424, από τους
δριμυτάτους πόνους των πληγών του.

ΖΙΑΝΗΣ Σεβασιάνος, ήγεμών της Βε-
νετίας, πρώτος ήγεμών, όστις έγινε κατ'
έκλογήν, και ουχι με συγχύσεις. Λέγε-
ται, ότι απ, αυτόν έγινε συνήθεια να
ρίπτουν χρήματα εις την αγοράν, κατά
την συνήθειαν των αυτοκρατόρων Ελλή-
νων. Ουτος κατασάβεις εις την αρχήν
έκλεξεν ευθύς συμβούλους, δια να συ-
σκέπτηται μετ' αυτών τας ύποθέσεις
της ήγεμονίας του.

ZIZHM, αδελφός του Σουλτάν Μπε-
γιαζίτη του Β'. Υπεχρώθη δια να φυ-
λάξη την ζωήν του, να παραδοθή εις τας
χειρας των έχθρών της θρησκείας του,
δηλαδή εις τους άρχοντας της Ρόδου,
και περιεφέρτε εις την Ευρώπην, ως
παίγνιον των ήγεμόνων. Πολλάκις έπα-
ρουσιάσθη εις τους βασιλείς, πλην εις
μάτην, καθότι δεν εκατέρηωσεν άλλο
τε των ματαίων ύποσχέσεων.

ZIMMERMAN, άριστος Ιατρός, συν-
έγραψε περί Ιατρικής, έ χρημάτισεν άρ-
χίατρός του βασιλέως της Αγγλίας Γε-

ωργίου του Γ. Απέθανε το 1795 Μ.Χ.

ΖΟΛΑΣ Ιωσήφ· γεννήθη εις την
Μπρέσαν πόλιν της Βενετίας· εσάθη
περίφημος θεολόγος· αφήκε διάφορα συγ-
γράμματα. Απέθανε το 1806.

ΖΟΥΓΓΑΙΟΣ Ενρίκος, περίφημος Αί-
ρσιάρχης· ούτος έσπειρεν εις πολλά μέ-
ρη της Γερμανίας τας αίρέσεις του· ε-
φονεύθη το 1531, πολεμών με τας στρα-
τεύματα των επισκόπων της Κωνσταν-
τσας και Βάσελ.

ΖΟΥΚΑΡΟΣ Θαδαϊός, και Φεδερικός,
ονόματα δύο αδελφών, ένδοξος ζωγρά-
φος Ιταλός. Ο πρώτος απέθανε το 1566
αφοϋ εδίδασκε την ζωγραφικήν εις τον ά-
δελφόν του Φεδερικόν, ο όποιος έτελειο-
ποίησε πολλάς έλλειψεις εικόνας του
αδελφοϋ του· προσέτι και τας εικόνας
της Ακαδημίας των ζωγράφων της Ρώ-
μης. Απέθανε το 1609. Μ.Χ.

ΖΟΥΜΑΪΟΣ Γασόντης Ιωάννης. γεν-
νήθη εις τας Συρακούσας το 1636. Ε-
σάθη περίφημος γλύπτης, εις το όποι-
ον έτελειοποιήθη με την βοήθειαν της
Ανατομίας, την όποιαν έσπούδασεν επι-
μελώς· μετεχειρίζετο κηρίον χρωματισ-
μένον, δια να παρασταίνη το χρώμα
έκάστου όργάνου αρτηρίας, φέρ' ειπείν,
νεύρου κ τ λ. Εφευρεν εργαλεία της Α-
νατομίας, τα όποια ήαυτός κατασκεύασεν
εις την Βολωνίαν, Φλωρεντίαν, Γενεύ-
ην, και Μασσαλίαν.

ΖΩΪΛΟΣ, γεννήθη εις την Αμφίπο-
λιν της Θράκης· έζη επί Πτολεμαίου
του Φιλαδέλφου το 270 Π.Χ. κατηγό-
ρει τους στίχους του Ομήρου, και τα συγ-
γράμματα του Πλάτωνος και Ισοκράτους·
επέθύμει να τον ονομάζουν Ομηρομάτ-

τιγα. Ο Πτολεμαῖος ἐγγίχθη μέγας ἀναγνούς στίχους του τινάς, τοὺς ὁποίους εἶχε συνθέσει κατὰ τοῦ Ομήρου· εἶχε ζητήσει καὶ βοήθειαν ἀπὸ τὸν βασιλέα, ἀλλὰ δὲν τὸν εἰσήκουσε λέγων, ὅτι ὁ ὢν ἀνώτερος τοῦ Ομηρικοῦ πνεύματος, ὡς σὺ, δύναται βέβαια νὰ ἐξοικονομῇ τὰς ἀνάγκας του χωρὶς βοηθείας. Λέγουσιν ὅτι ὁ Πτολεμαῖος ἐπρόσταξε καὶ τὸν ἐσταύρωσαν· ἄλλοι ὅτι τὸν ἐλιθοβόλησαν, καὶ ἄλλοι, ὅτι τὸν ἔκασαν ζωντανὸν εἰς τὴν Σμύρνην. Ἡ ἐνθύμησις τούτου τοῦ ὑβριστοῦ κριτικοῦ ἐστάθη μισητὴ ἀπὸ ὅλους τοὺς σοφοὺς καὶ πεπαιδευμένους ἀνδρας, ὠνομάστησαν δὲ ἔπειτα Ζωῖλοι, οἱ ὑβρισταὶ κριτικοί.

ΖΩΝΑΡᾶΣ Ἰωάννης, περὶ τὰ 1110. Ἦτον ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἀπόγονος ἐκείνου τοῦ Ζωναρᾶ, ὅστις ἐχρημάτισεν εἰς τὴν αὐτὴν Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου· αὐτὸς ἰδὲ ἐχρημάτισεν ἀξιωματικὸς καὶ εὐνοῦς Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ. Ἡ ἀτυχὴς ἀνωμαλία τῶν δικαιοκῶν του, τὸν ἔκαμεν ν' ἀρνηθῆ τὸν κόσμον, καὶ νὰ δεχθῆ τὸν μοναχικὸν βίον, διὸ καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ἀθῶνος, ὅπου καὶ ἀπέθανεν ἐτῶν ὀγδοήκοντα ἑννέα. Τὰ συγγράμματά του εἶναι πρῶτον, χρονικὸν ἀρχομενὸν ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι τοῦ 1118, ἐρμηνεῖα εἰς τοὺς κανόνας τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ ἁγίων πατέρων· τρίτον, Γλωσσάριον, ἢ Λεξικὸν ἐτιμολογικὸν· ταῦτα ἐξεδόθησαν ἐν Παρισίοις καὶ ἄλλαχού.

ΖΩΝΑΪΟΣ· ἔγραψεν ἐρωτικὰς ἐπιστολάς, περὶ Ῥητορικῆς, καὶ ἄλλα.

ΖΩΠΥΡΟΣ, μυστικὸς φίλος τοῦ Δα-

ρσίου, ὅτε οἱ Σύριοι ἀπεστάτησαν καὶ ἐκυρίευσαν τὴν Βαβυλῶνα. Ο Ζώπυρος βλέπων ἀδύνατον νὰ καταπραύνη τὸ κακὸν, ἀπεφάσισε νὰ κάμῃ ἓνα σκληρότατον στρατήγημα. Χωρὶς νὰ ἔχη εἰδῆσιν ὁ βασιλεὺς, ἐπρόσταξε τοὺς δούλους του νὰ κύψουν τὰ θυτῖα καὶ τὴν μύτην του, καὶ νὰ τὸν μασιγώσωσιν, ἔπειτα παρουσιάζεται πρὸς τὸν βασιλέα. Ο Δαρσείος τὸν εἶδε μὲ θυμασμὸν καὶ ἤρώτησε τὴν αἰτίαν, αὐτὸς δὲ ἀφ' οὗ τὸν ἐφάνερωσε τοὺς σκοποὺς του, ἀνεχώρησε διὰ τὴν Βαβυλῶνα· φθάσας εἰς τὴν πόλιν ἐπροσποιήθη ὅτι εἶναι λειποτάκτης, καὶ ἐμβὰς τοὺς ἐφάνερωσε ποῖος ἦτο, καὶ τοὺς ἔδειξε συγχρόνως καὶ τὸ ξεσχισμένον σῶμά του, παριστάνων τὴν ἀσπλαγχνίαν τοῦ Δαρσείου. Οἱ Βαβυλώνιοι πιστεύσαντες εἰς αὐτὸν, ὡς ἐμπειρότατον πολεμιστὴν, τοῦ ἀφίερωσαν τὴν ὁδηγίαν τῶν στρατευμάτων. Αὐτὸς δὲ εἰς τὴν πρώτην μάχην ἐφιλοτιμήθη νὰ νικήσῃ, ἀλλ' εἰς τὴν δευτέραν παρέδωκεν ὅλα τὰ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του στρατεύματα εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Δαρσείου. Διὸ καὶ ὁ Δαρσείος πολλὰκις εἶπεν, « ἤθελον νὰ ἔχω φίλον τὸν Ζώπυρον, παρὰ νὰ ἔχω εἰς τὴν ἐξουσίαν μου ἑκατὸν Βαβυλώνιας », ἔζη τὸ 509 Π.Χ.

ΖΩΡΟᾶΣΤΡΗΣ, ἔζη τὸ 550. Π.Χ. Ἡ ἱστορία τούτου εἶναι τόσο συγκεχυμένη, ὥστε ἀδύνατον νὰ εὐρεθῆ ποτέ, καὶ νὰ τεθῆ εἰς τάξιν. Μερικοὶ ὑποθέτουν ἕξ πρόσωπα ὑπὸ τὸ ἴδιον ὄνομα· λέγεται ὅμως νὰ ὑπῆρξαν δύο οἱ ἀξιωματικότεροι· ὁ εἰς ὁ παλαιότερος ὁ Ἐφευρετὴς τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν, καὶ πατὴρ τῆς Χαλδαϊκῆς φιλοσοφίας.

ποθέτουν δὲ ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο, ὅτι ἦτον ὁ Χάμ, ἢ ὁ Νεβρώδ, ἢ ὁ Ασσοῦρ. ὄθεν τὰ τούτοις τὴν περὶ αὐτοῦ χρονολογίαν περὶ τὰ 2200. Π. Χ. Ὁ δὲ νεώτερος περίφημος Ζωροάστρης, ὁ κυρίως Ζαρδύβου καλούμενος, λέγουσιν ὅτι ἔζη εἰς τὸν καιρὸν τοῦ βασιλέως Δαρρίου τοῦ Υψάσπου καὶ ποτὲ μετὰ Πέρσων, ποτὲ δὲ Μήδων, ἐνίοτε δὲ καὶ συνθέτως, Περσῶν καὶ Μήδων τὸν ὀνομάζουσιν· ὅτι τις διδάχθεις ἀπατᾷ τὴν Ἀσιατικὴν φιλοσοφίαν, ἐγνώρισε τὸν ἀληθῆ θεόν, ὑπὸ τινος Ἰσραηλίου προφήτου τοῦ Δαυιδίου. Διηγνύεται προσέτι, ὅτι ἔκαμε περὶ τὴν ἑξῆς τινὰς εἰς ξένα ἔθνη, καὶ ὅτι διέτριβεν ἀρκετὸν καιρὸν εἰς τὰ Βάκτρα, ἔπειτα ὑποστρέψας εἰς τὸ βασίλειον τῶν Σούζων, ἐδίδαξεν ἐκεῖ μίαν νέαν θεολογίαν εἰς τοὺς Πέρσας, καὶ ὅτι ἐστάθη ὁ πρῶτος μέγας ἀνὴρ τῶν Περσῶν, καὶ τῆς φιλοσοφίας τῶν ὅτι συνέγραψεν ὑπὲρ τῆς διακοσίας χιλιάδας στίχων, τοὺς ὁποίους ἐρμήνευσεν ὁ Σαμναῖος Βερμιππος. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο φαίνεται, ὅτι ἐχάθη εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Χρυσόμου· ἔτι ἀποδίδονται εἰς αὐτὸν Ἀστρολογικά, Χημικά, Θεολογικά, Μαγικά, καὶ Πολιτικά. Περὶ αὐτῶν ὁμιλεῖ ὁ Λαμπέκιος καὶ Φαβρίκιος. Τὸ ἀξιολογώτερον μεταξὺ τῶν συγγραμμάτων τοῦ εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον πραγματεύεται περὶ τῶν νόμων τῆς Θεολογίας, τοῦ ὁποῖου ὡς λέγουσι, σώζονται πολλὰ ἀντίγραφα εἰς τοὺς ναοὺς τῆς Περσίας, ὅσοι ἀκολουθοῦν εἰσέτι τὴν διδασκαλίαν του· τοῦτο τὸ σύγγραμμα εἶναι πολλὰ διαφορετικὸν ἀπὸ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἀναφέρει ὁ Εὐσεβίος, ἐπιγρα-

φόμενον, τῆς ἱερᾶς συναγωγῆς τῶν Περσικῶν, καὶ εἶναι πιθανόν, ὅτι τοῦτο συντέθη ἀπὸ τῆς ἱερᾶς τοῦ Ζωροάστρου. Αναφέρεται δὲ ἀπὸ τῶν Σουΐδων, καὶ ἐν ἄλλο σύγγραμμά, Ἀστρονομικά, Ἀποτελεσματικά ἐπιγραφόμενον, ἐκ τοῦ ὁποῖου μερικαὶ ἀποκοπαὶ φαίνονται ἐκδομένα ἐν τοῖς Γεωπονικαῖς συνέγραψαν ἔτι καὶ χρησμούς, ἐξ ὧν σώζονται 16. στίχοι, τοὺς ὁποίους ἀκολουθεῖ Ἰβν Φραγίβκος ὁ Πατρίκιος ἠξήσας τὸν ρυθμὸν τῶν, καὶ τοῖς νεώτερος Πλατωνιστῆς. Σημειοτέον δὲ, ὅτι τὰ ταῦτα καλοῦνται ὑπὸ τῶν Πλατωνικῶν Ζωροάστρια· ἐξεδόθησαν δὲ ἐν Παρισίοις τὸ 1538. ἐπιγραφόμενα Λογικὰ λόγια τῶν ὑπὸ τοῦ Ζωροάστρου μάγων· καὶ ἐν Ἀμσελοδάμῳ τὸ 1689. Καὶ ἐν Λονδίῳ τὸ 1722. ἐν τοῖς συμβολικοῖς χρησμοῖς, καὶ ἄλλοι.

ΖΩΡΟΜΑΣΔΡΗΣ, Χαλδαῖος, σοφὸς· ἔγραψε φυσικά, καὶ μαθηματικά.

ΖΩΣΙΜΟΣ, ἱστορικός, Κώμης εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν· ἔζη εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν μετὰ τὸν Ολυμπιόδωρον περὶ τὰ 430. Συνέγραψεν ἱστορίαν Αυτοκρατορικὴν, ἀρχομένην ἀπὸ τοὺς χρόνους τοῦ Καίσαρος Αυγούστου μέχρι τοῦ 410, Μ.Χ. ἐν ᾗ ἀναφέρει τὸν Ἡλιοδώρον, καὶ ἐπειδὴ ὁ Φώτιος δὲν ἀνέγνωσε περισσότερον ἀφ' ὅσων καὶ τῶν ἄλλων σώζεται, φαίνεται ἐντελές, μόνον τοῦτο μᾶς δίδει νὰ καταλάβωμεν, ὅτι ὁ Ζώσιμος δὲν συνέγραψε κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον, καὶ ἔχομεν αἰτίαν νὰ συμπεράνωμεν, ὅτι πολλοὶ μετὰ ταῦτα συνέγραψαν, ἐν οἷς ἀναφέρουσι περὶ τοῦ χρονολογίου, εἰσαχθέντος ὑπὸ τοῦ Κωνσταντίνου, καὶ κατὰ τοὺς

χρόνους τοῦ Ζωσίμου ἐξαληφθέντος. Ο Φώτιος λέγει ὅτι, ἡ ἱστορία τοῦ Ευναπίου ἀντεγράφη τὸ περισσότερον μέρος ἀπὸ τὸν Ζωσίμον, τὴν ἔκαμεν εἰς δύο ἐκδόσεις, ὅθεν προῆλθε τὸ ὄνομα ἱστορία νέα τὸ τέλος τοῦ πρώτου· ἡ δὲ ἀρχὴ τοῦ δευτέρου βιβλίου λέπει· ἐξεδόθησαν αἱ ἱστορίαι τοῦ Ζωσίμου εἰς βιβλία πέντε ἐν Οξωνία τὸ 1679. καὶ ἐν Βιέννη τὸ 1713. μετὰ σημειώσεων.

ΖΩΣΙΜΟΣ, Γραικὸς τὸ γένος, τὴν Ἀπριλίου 417. ἐκάθησεν εἰς τὴν καθεδρὰν τῆς Ρώμης· ὁ τεσσαρακοστὸς τρίτος ἐπίσκοπος τῆς Ρώμης, ἐστάθη ἐνδοξος. Ἀπέβαλε τοὺς δούλους [καὶ τοὺς

νόθους, ἀπὸ τὸ τάγμα τῶν κληρικῶν ἐφάνερωσε τὸ δικαίωμα τῆς ἀφαίσεως τοῦ θρόνου του. Ἀπέθανε τὴν λ' Δεκεμβρίου, τὸ 418. Μ. Χ.

ΖΩΧΙΑΝΟΣ, Ἕλληνας, ἐπονομασθεὶς Καλαβρῆζος· ἔζη τὸ 1640. Μ. Χ. Ἐξάβητος περίφημος εἰς τὴν τέχνην τοῦ παιχνιδίου τοῦ ὀνομαζομένου σκάκης· περιῆλθεν ὅλας τὰς βασιλικὰς αὐλάς, διὰ νὰ εὖρη ὁμοίον του. Εἰς τὴν Γαλλίαν ἦσαν τρεῖς περίφημοι, ὁ Δουξ Νουμὸρ, ὁ Ἀρνόλφος, καὶ ὁ Κωμόντης, ἔπαιζαν καὶ οἱ τρεῖς ἐναντίον τοῦ Ζωχίανου, ἀλλ' αὐτὸς τοὺς ἐνίκησεν. Ἀφῆκε σύγγραμμα περὶ τῆς τέχνης τούτου τοῦ παιχνιδίου.

Η

ΗΓΕΛΟΧΟΣ, Ἕλληνας, ποιητὴς κωμικῶν, τοῦ ὁποίου τὸ ὄρος ἦτον ἐπιφορκὸς, ὅστις παρατηρήσας εἰς τὴν τραγωδισμὸν ἀπὸ περιττὰς λέξεις.

δίαν τοῦ Ευριπίδου, Ορέστης, τὴν ἄτοπον ἐκφώνησίν του, Γαλτὴν ὄρω, ἐπροξένησε μέγα γέλωτα εἰς τοὺς παρστωτῶτας θεατὰς. Ἀριστοφ.

ΗΓΕΛΟΧΟΣ, ἡγεμὼν τοῦ ἵππικοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου. Ἀρβίαν.

ΗΓΕΜΩΝ, Θάσιος, ποιητὴς κωμικὸς τῆς παλαιᾶς κωμωδίας, σύγχρονος τοῦ Επιχάρμου. Ἀθην.

ΗΓΕΜΩΝ, Ἀθηναῖος, πατὴρ τοῦ ἄρχοντος Χαιρώνδου. Δημ. περὶ Στεφ.

ΗΓΗΣΑΝΔΡΙΔΗΣ, υἱὸς τοῦ Ηγησάνδρου, ἡγεμὼν τοῦ στόλου τῶν Σπαρτιῶν. Καὶ ἕτερος στρατηγὸς τῶν Βοιωτῶν. Θουκ.

ΗΓΗΣΙΑΣ ὁ Μάγιστος, ἱστορικὸς καὶ ῥή-

τωρ, τοῦ ὁποίου τὸ ὄρος ἦτον ἐπιφορκὸς, ὅστις παρατηρήσας εἰς τὴν τραγωδισμὸν ἀπὸ περιττὰς λέξεις.

ΗΓΗΣΙΠΠΟΣ, Ἕλληνας ἀπὸ τὴν Τάραντον, ἐπονομαζόμενος Κλειδύλος, ἦτο ποιητὴς τῆς μέσης κωμωδίας. Εὐρίσκονται μερικὰ ἀποσπάσματα του ἐκ-

δεδομένα, καὶ τινὰ ἐπιγράμματα του ὑπὸ τοῦ Γροτίου συναχθέντα. ἔζη τὸ 320. Π.Χ.

ΗΓΗΣΙΠΠΟΣ, Ἀθηναῖος περίφημος ῥήτωρ, σύγχρονος τοῦ Δημοσθένους, καὶ ἑχθρὸς Φιλίππου τοῦ Μακεδόνος. Δημ.

ΗΓΗΣΙΠΠΑΗ, θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Ολόγου ἐκ Θράκης, καὶ γυνὴ τοῦ Μιλτιάδου. Ηρόδ. 39.

ΗΓΗΣΙΣΤΡΑΤΟΣ, μάντις Ηλείος, ὅστις ἠκολούθησε τὸν Μαρδόνιον στρατηγὸν τῶν Περσῶν κατὰ τῆς Ἑλλάδος,